

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/425/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512203327
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512203327.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Orange Slovensko a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 6/A, proti žalovanej T. Q., bytom N. V., S. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, o zaplatenie 663,76 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, zo dňa 02.07.2013, č.k. 10C 180/2012-92 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 231,82 eura s 9% úrokom z omeškania od 23.10.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, konanie o zaplatenie sumy 431,94 eura zastavil a vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozsudok vo vyhovujúcom výroku odôvodnil súd vychádzajúc z ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. tým, že žalobca sa dôvodne domáhal zaplatenia ceny poskytnutých telekomunikačných služieb v celkovej sume 231,82 eura. Výrok o zastavení konania odôvodnil poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že žalobca zbral v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 431,94 eura návrh späť a žiadal konanie zastaviť.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 146 ods. 2 O.s.p. majúc za to, že žalobca nebol v celom rozsahu úspešný. Súd skúmal, či trovy konania právneho zastúpenia žalobcom boli účelne vynaložené, pričom vychádzal z názoru, že trovy vynaložené účastníkom musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania.

Podľa názoru súdu nárok na náhradu trov nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez právneho uvedenia v nových procesne vyznaných skutočnosti.

Ďalej súd uviedol, že z rozhodovacej činnosti je mu známe, že advokát v období konania zastupuje vedľajšieho účastníka v desiatkach sporov. Nejde teda o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva len pre predmetnú vec. Vzhľadom na totožný právny problém je pracnosť a právna náročnosť predmetného úkonu značne znížená.

Uviedol, že podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v obdobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

S prihliadnutím k skutočnosti, že v danom prípade ide o drobný spor a predmetom právneho zastúpenia bola čiastka 140,- eur a následne došlo k jej späťvzatiu, súd preto trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené a preto ich nepriznal.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil a priznal mu náhradu trov konania v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty. V odvolaní uviedol, že do konania vstúpil v čase, keď si žalobca uplatňoval zmluvnú pokutu vo výške 431,94 eura a vstúpil doň práve v tejto časti. Okresný súd, ale nesprávne posúdil ako predmet jeho právneho zastúpenia čiastku 140,- eur. Podľa jeho názoru v spotrebiteľských veciach ust. § 150 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je možné aplikovať za predpokladu, že dodávateľ si uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok po použití nekalej obchodnej praktiky, prípadne nárok premĺčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 67/2010.

Ďalej uviedol, že žalobu v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty vzal žalobca späť až po jeho vstupe do konania. Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa by bolo možné akceptovať, ak by žalobca uplatňoval za zakázanú neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú pokutu ojedinele. Žalobca však sústavné uplatňuje masovo na všetkých súdoch v SR predmetnú zakázanú zmluvnú pokutu.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu veci „že v danom prípade predmetom právneho zastúpenia bola čiastka 140,- eur a následne došlo k jej späťvzatiu“ v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňom 25.4.2012 a ako vyplýva z jeho písomného podania zo dňa 6.9.2012 iba vo vzťahu k zmluvnej pokute vo výške 431,94 eura. Žalobca písomným podaním zo dňa 22.8.2012 vzal čiastočne späť návrh na začatie konania ohľadom sumy 291,94 eura s prísl. a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Z uvedeného je zrejmé, že predmetom konania ohľadom ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania nebola suma 140,- eur, ale suma 431,94 eura. Ak súd prvého stupňa vychádzal zo skutkového zistenia, že predmetom konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi bola iba suma 140,- eur, vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, preto jeho rozhodnutie nemožno považovať za správne.

V ďalšom konaní bude preto potrebné posúdiť, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom vo vzťahu k žalobcom uplatnenej pohľadávke v sume 431,94 eura sú neprímerané a teda, či z tohto dôvodu prichádza do úvahy zníženie alebo nepriznanie náhrady trov konania. Navyše odvolací súd uvádza, že ak súd prvého stupňa zamietnutie náhrady trov konania odôvodnil aj tým, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, tento dôvod nepriznania trov zodpovedá ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v takom prípade neúčelnosť trov konania vylučuje možnosť použitia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., lebo uvedené ustanovenie upravuje zníženie, resp. nepriznanie účelne vynaložených trov konania v drobných sporoch.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 221 ods. 1,2 O.s.p. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka, pričom z odôvodnenia musí byť jednoznačne zrejmé z ktorého ustanovenia pri rozhodovaní vychádzal (§ 142 ods. 1 resp. § 150 ods. 2 O.s.p.) a vo vzťahu k tomu aj posúdi, či sa jedná o trovy účelne vynaložené, teda či ich možno znížiť alebo nepriznať, resp. dôvodom ich nepriznania je ich neúčelnosť. Zároveň sa vyporiada aj s námietkami vedľajšieho účastníka v odvolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené uznesenie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.